

Korszerű berendezések, hatékonyabb gyógyítás

Nagyobb hangsúlyt kap a rehabilitáció

Az érdi kistérség egyik legnagyobb egészségügyi beruházása érkezett a finishez, hamarosan teljes egészében igénybe vehetik a betegek az Érdi Szakorvosi Rendelőintézet legújabb szolgáltatásait is, például április elejétől az egynapos sebészetet. A csaknem másfél milliárdos uniós támogatásból megújuló intézmény 86 ezer ember színvonalas egészségügyi ellátásáért felel.

A szakrendelő új tevékenységi formáját lapunknak dr. Kőszegi Gábor főigazgató főorvos mutat-ta be:

- A beruházási munkálatok befejezése után, április elejétől megvalósult nálunk az egy-napos sebészet, amely, úgy gondolom, sikerrel „mutatko-zott be”. Az első napon három műtétünk volt, amelyeket dr. Padmaguphita Gannoruwa vég-zett. Főállásban itt csupán dr. Bakó Emese osztályvezető főor-vos van, a többi orvos részállású: hat sebész, öt szemész, három nőgyógyász, egy urológus, egy fül-orr-gégész, négy aneszte-ziológus és egy ortopédorvos. Egy héten három napig két, két napig egy műszakban dolgoz-

nak itt a kollégák. Előfordulhat, hogy egy napra akár tizenkét-tizenöt műtét is jut majd.

- Milyen újdonságok várhatók még a megújult rendelőben?
- Bevezetjük a kúraszerű ellátásokat, és lehetőség nyílik a mozgásszervi rehabilitációs nappali kórház működésére, illetve megfelelő körülménye-ket biztosítunk majd a gasztro-enterológiai, radiológiai és kartonozó tevékenységnek. A röntgenosztályt a legújabb orvosi műszerekkel szereljük fel még ebben a hónapban, valamint új hasi- és szívu-ltra-hang-berendezést is kapunk. A fejlesztéseknek köszönhető-en a jövőben nagyobb hang-súlyt tudunk helyezni a reha-

Az új műtöt azonnal használatba vették

bilitációs tevékenységek meg-szervezésére és bevezetésére. A célcsoportunk a mozgásszer-vi és az idegrendszeri betegsé-gekben szenvedőkkel bővíülhet, de a későbbiekben szerepel a kardiológiai és esetleg onkológi-ai rehabilitáció bevezetése is.

- Hány beteget látnak el jelen-leg naponta, és mennyire szá-mítanak a megújulás után?
- Naponta átlagban ezerkétszá-zan keresik fel intézményünket. Évente körülbelül háromszáz-húszezer orvos-beteg találko-zót regisztrálunk, ennek mintegy öt százaléka, azaz megközelítőleg hetvenezer ember a szorosan vett ellátási területen kívülről, példá-ul Százhalombattáról jön. Az új rész átadása miatt biztosan még ennél is többen jönnek majd, mert bővül a szolgáltatásunk. Olyan ellátások, kezelések lesz-nek, amelyek eddig nem voltak Érdén elérhetők, ezért máshová kellett menniük betegeinknek, akiket hamarosan a huszonegye-dik századnak megfelelő körülmények között várunk, s ez

mindannyiuk egészségét szol-gálja. Meggyőződésem, hogy a szebb környezetben, korszerűbb berendezésekkel hatékonyabban tudjuk majd gyógyító munkánkat végezni. Éppen ezért úgy gondolom, megérte türelmesnek lenni és elviselni a kényelmet-lenségeket.

Dr. Kőszegi Gábor, az Érdi Szakorvosi Rendelőintézet főigazgató főorvosa még hozzá-tette, hogy eddig is sokan jöt-tek Érdre a szomszédos tele-pülésekről, főleg tüdőgondozó és onkológiai ellátásra, de az új lehetőség, a rehabilitáció is vonzóbbá teheti majd hamaro-san az intézményt, hiszen ennél közelebb nincs más lehetőségük a betegeknek, akik a jövőben igénybe vehetik többek között az egyéni és csoportos gyógy-tornát is. A fizioterápia mellett pedig megvalósul az ergoterá-piás (aktív mozgásos) kezelés, a hidroterápiás kezelések közül pedig helyben végzik majd a tangentoros kezelést is.

Temesi László

Dr. Kőszegi Gábor főigazgató munkatársaival

Kezdődik a közterek virágosítása

Április közepén, azaz a napok-ban kezdődik az érdi közte-rek virágosítása. Kluták József László, az ÉKF vezetője lapunk-nak elmondta: csakúgy, mint az előző években, idén is egy-nyári virágok kerülnek a kihelyezett tartókba, illetve az ágyásokba.

- Az elmúlt évhez képest vál-tozást jelent, hogy a villanyosz-lopokra nem helyezünk mus-kátlikat, és a köztereken járók ebben az évben nem találko-zhatnak árvácskával. Az ősszel ültetett palántákat ugyanis annyira megviseli az utak téli sózása, hogy tavaszra igencsak elsatnyulnak, így már nem ültetünk belőlük – mondta az ÉKF vezetője. Tavaly tavasszal egyébként az utak menti ágyá-sokban tűróképes cserjékre cserélték a téli sózást nehezen viselő növényeket.

Az ÉKF az előző évek gya-korlatát folytatva az idén is többszínű és -fajtájú virágot

Árvácskát a központi körforgalmon kívül nem sok érdi téren látunk majd az idén, színes egyynyáriakat annál többen

helyez ki a tartókba, ágyásokba, hogy a város minél szebb, szín-pompásabb látványt nyújtson. A virágosítás helyszínei ugyan-azok lesznek, mint az előző években, ám a fa tartóedénye-ket fokozatosan kőre cserélik az ÉKF munkatársai.

Tavaly a rendkívül szeles, csapadékos idő miatt elcsúszott

és elhúzódtott az ültetés, palán-tázás. Idén remélhetőleg kegye-sebb lesz az időjárás, és a tavasz második felében minden érdi gyönyörködhet a gondozott, színes ágyásokban, főleg, ha a virágtolvajok nem tizedelik meg a növényeket. 2009-ben a palán-tázás után alig három héttel már hiányzott a futó- és állómuskát-lik csaknem fele, és az egyynyá-ri virágok ötöde. Tavaly nem végeztek ekkora pusztítást a tol-vajok, ami a térfelgyelő kamerák megjelenésének is köszönhető, és talán annak is, hogy sokan rájöttek: nem csak az az övék, ami a kerítésükön belül virít.

Szomorú látvány, ha egy út menti ládában két dús, pompá-zó muskátli- vagy petúniató egy csikkkel teliszórt lyukat vesz közre, és szomorú tény, hogy a hiányzó palánták pótlására a város, vagyis az adófizetők pén-zéből kerül sor.

Á. K.

A szerkesztő jegyzete

Böjti szelek

Tépázzák a fákat, olykor me-g-rezegtetik az ablakokat is. Ezek a böjti szelek – megjelenésü-ket tekinthetjük jelzésnek is: figyeljetek, emberek, bűnbána-ti időszakban járunk. Krisztus feltámadásának, a húsvét-nak a megünneplésére készülünk, és ennek a felkészülésnek olyan eszközei vannak, mint a hitben való elmélyülés, a kiengesztelő-dés, a lemondás többféle földi jóról. A hamvazószerdával kez-dődött negyvennapos böjti idő-szak ugyanis rengeteg lehető-séget kínál a saját lelkiünkben való elmélyülésre, elmélkedés-re, de nemcsak arra, hanem a külvilág, emberi és tárgyi kör-nyezetünk megvizsgálására, ha kell, újraértékelésére is.

Az ilyenkor előkívánkozó, ünnepélyesnek tetsző gondo-latokat persze lehet felleng-zősséggel vádolni; lehet a szemlélot arra biztatni, hogy nézzen már körül, hol lát itt hittel teli elmélyülést, milyen jelét tapasztalja bármilyen szinten is kiengesztelődés-nek, nem is szólvá bizonyos földi jókról történő önkéntes lemondásról... Pedig vannak jelek, vannak múltból örökölt hagyományok, amelyek irányt mutatnak, amelyek a ma dol-gaiban is megfelelő fogódzó-kat kínálnak. Amikor a húsvéti előkészületek első napján a pap – a katolikus liturgia szer-int – megáldja az előző évben megszentelt barka elégetéséből származó hamut, és keresztet rajzol vele a hívek homlokára, az nemcsak a vezeklést jelké-pezi (hamut szórnak a fejük-re), hanem a Mózes első köny-véből vett idézettel egyértelmű figyelmeztetés is: Emlékezz, ember, porból vagy és porrá leszel! A jelkép egyidejűleg jelez elmúlást, megtisztulást és még sok egyebet is. Sokkal többről van itt szó, mint az immár csupán nagypéntekre és hamvazószerdára szorítko-

zó „táplálkozási” böjtről, a 18 és 60 év közöttiek legfeljebb háromszori étkezéséről, ame-lyek közül csak egy terjedhet jóllakásig.

Napjainkban ugyanis alig-ha tekinthető a böjt csupán a vallásukat gyakorlók rutinsze-rű próbatételének: a bűnbána-t, a megtisztulás, az áldozat fogalmai nem zárhatók temp-lomfalak mögé. Igaz, az imák Istenhez szólnak, de az embe-rekért. Amikor a szegények, a rászoruló-k megsegítéséről, amikor áldozatvállalásról van szó, az egyház is arra biztatja a híveket: figyeljenek embertár-saikra, legyenek megértők és segítőkészek.

A közelmúlt hazai és külföl-di tragikus eseményei, azok következményei bebizonyí-tották, mennyire időszerűek, mennyire konkrétak, tárgya-sultak és mennyire nem „felhők felettiek” az ilyen és hasonló gondolatok. Idézhetnék per-sze sokkal kisebb horderejű, országos vagy éppen helyi ille-tékességű példákat arra, hogy mennyire nem idejétmúltak a böjti időszakhoz kapcsolódó, esetleg túlságosan emelkedett-nek tűnő fogalmak – hitben való elmélyülésről, kiengeszte-lődésről, megbocsátásról, egy-más megértéséről vagy éppen mindezek hiányáról.

A böjti szelek nem csak viha-rokat hoznak. A téli pihenés után langyos napsugarakat is, amelyek hatására nyújtózko-dni kezdenek a virágok, a fák, elindul a pezség a növények testében, a magokból új élet sarjad, minden – a természet, és benne az ember is – felléleg-zik, újjáéled.

Nemcsak a természet, hanem a lélek is böjti időszakát éli.

Árpád Weisz

Albérletek

hitelből épült házuk törlesztő-részleteit fizették. A tragédia után azonban semmijük sem maradt, mindenük tönkrement, a vörösiszap elmosta nem csu-pán a házukat és annak mellék-épületeit, hanem velük együtt múltjuk emlékeit, értékeit. Fotó-albumokat, könyveket, iratokat, személyes, féltve őrzött tárgyaikat. Mi maradt meg? Semmi! A semmi mellett azonban meg-maradt egy fontos kötelezettség: fizetni az időközben összedől-t ház kölcsönrészleteit. Hogyan is miből? A vörösiszap áradá-ta elpusztította kis gazdaságuk földjét. Hivatalosan közölték, örülnek, ha a földcserét jövő év végére be tudják fejezni. Rádásként többen elvesztették az állásukat is. Köztudott, az áradatban tíz ember lelte halálát. Őket a családjuknak visszaadni már nem lehetséges.

Idekívánczik a megállapítás is: a katasztrófa áldozatai nem maradtak magukra. A nemzeti összefogás szép példáival, tan-könyvekbe illő tanulságaival is találkoztunk azokban a hete-kben. Országos gyűjtés kezdődött a vörösiszap áradatában kárval-lottak megsegítésére. Innen, Érdről is sokan segítettek. Az adakozást leegyszerűsítették az-zal is, hogy a vezetékes vagy mobiltelefonunkon négy szám beütésével pénzadományunk rövid idő alatt célhoz jutott. Jótékonyági koncertek, hang-versenyek szerveződtek, még-pedig nem központi utasításra,

hanem civilalapon. Mint tudjuk, városunkban is voltak ilyenek

De térjünk vissza a katasztró-fa helyszínére. Akik fedél nélkül maradtak, egy részüket a roko-nok és ismerősök fogadták be, és sokan letek átmeneti szállásra az idegen családok házaiban. Megint voltak, akik albérletbe mentek. Az ideiglenesen iskolákba, kultúrhá-zakba menekített családoknak is meg kellett oldani az elhelyezé-sét. A szerencsétlenül járt gyer-meik felé is aggódó figyelem fordult. Őket csoportosan utaz-tatva meghívták táborozásokra, Budapesti sétájukon megismer-hették az Országházat, a kicsiket játékokkal halmozták el, Érdről is segítettek egy újonnan épült óvoda teljes berendezésével.

Az összefogás jegyében határozta el a Máltai Szeretet-szolgálat, hogy megszervezi több száz család albérletbe helyezé-sét. Miután az albérletért fizetni kell, s ez az összeg hiányzott a károsultak zsebéből, az albérle-tek fizetését magára vállalta ez a humanitárius szervezet. Most hallom a rádióból a híradást, miszerint március végéig ötven-millió forintot fizettek ki albérle-ti díjként 420 család után. Nem kis összeg, de elfogyott. Ezért újabb húszmillió forintot szán a Máltai Szeretetszolgálat az albérleti díjakra. Meddig tart ez az adakozás? Amíg fel nem épül a kárvallottak háza, amíg ottho-nukba vissza nem térhetnek.

Senki ne sajnálja az albér-letbe szorultaktól ezt a pénzt. Bármikor bennünk is érhet hasonló sorscsapás.

Bíró András

A forgalmas, télen sózott utak mentén tűróképes cserjék váltották fel az egyynyári virágokat